

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Provincie Antwerpen

Sagsøgt: Belgacom NV van publiek recht

**Præjudicielle spørgsmål**

Skal artikel 6 og/eller 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)<sup>(1)</sup> fortolkes således, at den/de er til hinder for, at en medlemsstats myndighed af budgettære eller andre grunde må opkræve en afgift af den økonomiske aktivitet, som telekommunikationsoperatørerne udøver på dens område eller en del heraf, og som er materialiseret ved de GSM-master, -pyloner eller -antenner, som de på offentligt eller privat område anvender til aktiviteterne?

<sup>(1)</sup> EFT L 108, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal des affaires de sécurité sociale i Bouches du Rhône (Frankrig) den 13. maj 2013 — Anouthani Mlalali mod CAF i Bouches-du-Rhône**

(Sag C-257/13)

(2013/C 207/43)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Anouthani Mlalali

Sagsøgt: CAF i Bouches-du-Rhône

**Præjudicielt spørgsmål**

[Skal artikel 11 i direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 fortolkes således, at den strider mod de betingelser, der er opstillet i artikel L.512-2 og D.512-2 i den franske Code de la sécurité sociale<sup>(1)</sup>?]

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgers status som fastboende udlænding (EUT L 16, s. 44).

**Appel iværksat den 8. maj 2013 af Peter Schönberger til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. marts 2013 i sag T-186/11, Peter Schönberger mod Europa-Parlamentet**

(Sag C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Processprog: tysk

**Parter**

Appellant: Peter Schönberger (ved Rechtsanwalt O. Mader)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

I. Rettens dom af 7. marts 2013 i sag T-186/11 ophæves.

II. Appellantens påstand i første instans tages til følge. Annul-lation af afgørelsen, som Europa-Parlamentet meddelte appellant ved skrivelse af 25. januar 2011, hvorved behandlingen af appellantens andragende nr. 1188/2010 blev afsluttet, uden at Udvalget for Andragender havde undersøgt indholdet heraf.

III. Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Anbringender og væsentligste argumenter**

I sin fremstilling af de faktiske omstændigheder har Retten undladt den omstændighed, at formanden for Udvalget for Andragender uden nogen begrundelse meddelte appellant, at til trods for at andragendet kunne antages til behandling, var Udvalget for Andragender ikke i stand til at realitetsbehandle det. Følgelig har Retten foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at andragendet var blevet undersøgt.

Retten har fejlfortolket anvendelsesområdet for den grundlæggende ret til at indgive andragender, idet den med urette fandt, at det var begrænset til undersøgelse af, hvorvidt andragendet kunne antages til behandling. Anvendelsesområdet for den grundlæggende ret til at indgive andragender omfatter ligeledes en indholdsmæssig undersøgelse af andragendet samt en afgørelse i sagen, når andragendet kan antages til realitetsbehandling (ret til behandling af andragendet).

Retten har været inkonsekvent, idet den bekræftede, at Parlamentets manglende behandling af et andragende, der kan antages til realitetsbehandling, ikke medfører retligt bindende virkninger i modsætning til en manglende behandling af et andragende, der ikke kan antages til realitetsbehandling.

Retten har modsat sin egen retspraksis, som den fremgår af Tegebauer-dommen<sup>(1)</sup> (sag T-308/07). Retten fastslog nemlig i nævnte dom, at det vil være til skade for den effektive virkning af retten til at indgive andragender, såfremt andragendets indhold ikke bliver undersøgt.